

כיבוד אב ואם

ביאורים הלכות וסיפורים בעניין כיבוד אב ואם

בס"ד • פרשת חיי שרה—תולדות שנת תשפ"ב לפ"ק • גליון מס 17

בהוצאת הגליון נטלו חלק

להצלחת משה יצחק
בן חוה פעסיל

נשמח לשמוע מכם הארות
והערות או הצעות לשיפור
הגליון בטלפון מס'
0583261208

לקבלת הגליון או להפצתו
התקשרו למס' 0583261208

לקבלת הגליון במייל באופן
קבוע, שילחו בקשה
לכתובת:

k.avvaem@gmail.com

הוצאות הגליון מרובות, אנו
מבקשים מכל מי שביכלתו
לקחת חלק בהפצת והדפסת
גליון זה

סיפור לשבת

חזר לחיים בזכות כיבוד אב ואם

הסיפור הניסי הזה סופר על ידי האדם בעצמו הוא היה חילוני עשיר, בן של ניצולי שואה.

יום אחד, כשנהג האיש ברכבו היוקרתי, התנגשה בו משאית ענקית. מעוצמת ההתנגשות נהרגו במקום שני אנשים שהיו עמו ברכבו. כוחות ההצלה שהגיעו למקום סברו שגם הוא כבר אינו בין החיים. לעולם לא ישכח מילות האימה שאמרו הרופאים לשוטר שעמד לידו: עזוב אותו, הוא כבר מת, אין מה לעשות בו, נטפל בפצועים האחרים". הוא רצה לצרוח אתם טועים אני חי אבל הוא לא יכול היה לעשות דבר כיון שהיה כבר בעולם אחר.

הנשמה שלי ריחפה מעל לגופי המרוסק. ראיתי את כל האנשים שעמדו מסביב למכונית, שהיתה הרוסה לגמרי, נשמתי התרוממה מעלה, אפופה הילת אור ענקית של כוח רוחני עצום שלא ניתן לתארו.

פתאום מצאתי עצמי עומד לפני אבי ז"ל, שנפטר שבע שנים קודם לכן, היה נראה שהוא כועס עלי מאוד.

אחריו הופיעה אמי ע"ה שבכתה ללא הפסק.

הם דיברו עמי בדמעות, הם הזכירו את שלושת ילדיהם שנספו בשואה, ואת העובדה שרק אני נשארתי בעולם הזה. הם אמרו בכאב שאין להם שלווה בעולם האמת, מכיון שהפסקתי לקיים מצוות ונעשיתי חילוני גמור. עוד אמרו שמכיוון שביום קודם לכן ארגנתי אירוע שהיה כרוך בו חילול שבת המוני, נגזר עלי לעבור את התאונה. הורי התחננו שתינתן לי הזדמנות נוספת בזכות הקפדתי על מצות כיבוד אב ואם.

המשך בעמוד הבא >>>

הלכות כיבוד אב ואם

אסור לגרום בדיבורו כעס להוריו, ואפילו אמו ציוותה לו לעשות פעולה מסוימת, ואביו שואל: מי אמר לעשות כך? אסור לענות: "אמא אמרה", אם הוא יודע שאביו יכעס על האם, כי יש בזה ביטול מצוות כיבוד אב, וכן להיפך.

אין לבן לומר לאביו שיעשה לו שליחות כל שהיא, בין לדבר מצוה ובין לדבר רשות, כגון לומר "הבא לי דבר פלוני", או "עשה לי דבר פלוני", אלא "האם אפשר לעשות לי דבר פלוני" כללו של דבר שלא יאמר בלשון צווי.

(ספר יושר הורי)

»המשך מעמוד קודם

סיפורים

הורי סיימו את דבריהם באמרם: בקשתנו התקבלה והוחלט שאם תקבל על עצמך לחזור בתשובה, ותגרום לכך שגם אשתך וילדיך ישמרו מצוות תחזור לחיים.

התפרצתי בבכי והסכמתי בלב שלם למלא את בקשתם. הורי נרגעו ולאחר זמן קצר נעלמו.

התעוררתי בבית החולים, פקחתי את עיני ושמעתי רופאים ואחיות צועקים: הוא חי! הבחנתי בדמעות התרגשות הזולגות על לחייהם.

ביליתי שנה בבית החולים בטיפולים קשים.

יום אחד ביקש ממני ראש המחלקה, פרופסור בעל שם עולמי שליווה אותי מהיום הראשון לפציעתי, לבוא למשרדו, הוא סיפר לי שכשהובאתי לבית החולים היה מצבי גרוע ביותר. בכל ארבעים שנות עבודתו לא ראה פצוע במצב קשה כל כך. אף אחד מהמומחים שהיו מעורבים בטיפול בי לא יכלו להסביר את פשר החלמתי. אני לא מצליח להבין כיצד קרה הדבר", אמר הפרופסור.

האיש סיפר לפרופסור את סיפורו, וכאשר סיים ניגב הפרופסור דמעה ואמר בהתרגשות: אני לא דתי אבל יש אלוקים, יש אלוקים שכנראה אוהב אותך, אוהב אותך מאוד מאוד.

מילאתי את הבטחתי וחזרתי בתשובה ועמי בני משפחתי.

באחת השבתות אחרי סעודת שבת מרוממת הגיע אלי בחלום אבי ז"ל פניו קרנו באושר ואמר לי שהוא ואמי נהנים בגן עדן, וכשאני כבעל תשובה אמיתי, אזכה לכך אם ירצה ה' בזמן הנכון.

האיש סיפר לפרופסור את סיפורו, וכאשר סיים ניגב הפרופסור דמעה ואמר בהתרגשות: אני לא דתי אבל יש אלוקים, יש אלוקים שכנראה אוהב אותך, אוהב אותך מאוד מאוד.

סיפורים על גודל מצוות כבוד אב ואם

כמה גדול ועצום כוחה של מצוות כיבוד הורים.

יהודי אחד נסע לארץ רחוקה כדי לעסוק בה לפרנסתו ולהביא טרף לבני ביתו. האיש שהה זמן ממושך באותה מדינה וסחר שם בגושי כסף ובמטילי זהב. כשהחליט לשוב לביתו אמר לו אביו, שהיה גם הוא עמו באותה ארץ, עצה טובה:

ראה בני, אתה הולך לארצך עם שק כבד שבו מטילי הזהב. אם תיקח עמך שק יחיד - גופך ייטה לכיוון אחד, ושיווי המשקל יתערער. לכן שמע לעצתי: קח שק נוסף, הכנס בו אבנים, וטען אותו על כתפך השנייה. אם תישא על גבך שני שקים במשקל דומה תגיע לביתך בשלום.

האיש לא שאל שאלות, שמע לעצת אביו וטען על גבו שק נוסף ובו אבנים.

אנשים רבים שפגשו בו בדרכו התפלאו מאוד למראה האדם הנושא על גבו שק אבנים ללא כל סיבה נראית לעין.

לשאלתם הסביר להם האיש שהוא נוהג כך בציוויו של אביו, שדאג לשיווי המשקל. הקשו האנשים ואמרו: אם כך מדוע לא ציווה עליך אביך לחלק את שקי הכסף והזהב לשני חלקים - אחד מהם תישא על הכתף האחת ואת השק הנוסף על הכתף השנייה? למה לך להתאמץ בנשיאת שק אבנים מיותר.

האיש לא שת ליבו ולא שעה לדבריהם, אלא קיים את דברי אביו עד תומם, וכלשונם. בהיותו באנייה פרצה לפתע סערה חזקה בים, והאנייה הישבה להישבר, רב החובל והמלחים ניסו לעשות כל שביכולתם כדי להקל את המשא הכבד מעל האנייה, אבל בשלב כלשהו לא נותרה בידם ברירה, והם ציוו שכל אחד מהנוסעים ישליך מחצית ממטענו לים.

כל אחד מהנוסעים נאלץ לחלק את מטענו לשני חלקים, וחלק אחד להשליך למצולות.

ברשותו של אותו יהודי היו שני שקים במשקל דומה הוא השליך את שק האבנים לים, וכל הזהב נשאר ברשותו.

רק עתה התגלתה ההצלה שזכה לה לאחר ששמע בקול אביו, ואילולא היה מציית במדויק להוראותיו של אביו והיה מחלק את שק הזהב לשני חלקים היה מאבד עתה חצי מהסחורה. ועכשיו, כשלא סטה כהוא זה מדברי האבא על אף שלכאורה לא היה בהם היגיון, איבד רק את שק האבנים.

(טובך יביעו).

סיפורים על גודל מצות כבוד אב ואם

הלך למקוה ולא נכנס ע"פ פקודת אביו

בשנים הראשונות שלאחר נישואיו חלה האדמו"ר מהר"א במחלה קשה, וגם לאחר שהתאושש אסרו עליו הרופאים ללכת למקוה.

אביו ז"ל שהכיר את קדושת בנו והקפדתו הרבה על שמירת גופו, חשש שלא ימלא את פקודת הרופאים עליו, הזמינו במיוחד לחדרו וצוה עליו בגזירת כיבוד אב שלא ילך למקוה עד שמצב בריאותו יאפשר זאת.

והנה כמה חדשים אחר הבראתו, היה זה בחדשי החורף הקרים ביותר, ראה אחד מבני דודו של האדמו"ר מהר"א בשעה שתיים לפנות בוקר את האדמו"ר מהר"א הולך לכיוון המקוה, ואחרי כמה דקות חוזר הוא משם.

בתחילה חשב שכנראה הבריא לגמרי וקיבל רשות מאביו ללכת למקוה, בהזדמנות התעניין ממקור מוסמך במשפחה למצב בריאותו של האדמו"ר מהר"א זצוק"ל, התברר לו שהמצב הוא הפוך, ולאחרונה עוד הוסיפו לו הרופאים כמה גדרים וסייגים של התנהגות על הבריאות הגוף, כדי להישמר מהחמרה ח"ו במצבו.

בהתאם למה ששמע היה ברור אצל הקרוב הזה שהיה בן דודו, כי האדמו"ר מהר"א לא יעשה דבר נגד פקודת אביו, על כן סיקרן אותו מאוד לדעת מה פשר ההליכה הזאת לכיוון המקוה, וחזרה מידי יום בשעה שלש לפנות בוקר, ועוד בקור עצום כזה.

החליט הוא איפוא לוודא באופן מוחלט את הדבר, באחד הבקרים בשעה שתיים לפנות בוקר, הלך והתחבא בתוך המקוה כדי לראות במו עיניו את הנעשה. בשעה שלש לפנות בוקר נפתחה דלת המקוה, לעיניו נגלה האדמו"ר הקדוש רבי אהרן זצוק"ל כשהוא נכנס למקוה, ומתחיל לפשוט את בגדיו מבלי שידליק אור. לא היה קץ לפליאתו האם אפשרי הדבר שהאדמו"ר הצדיק רבי אהרן לא יקיים את פקודת אביו, דבר זה לא יתכן, ובוודאי המידע שקיבל מהמקור המוסמך במשפחה על בריאות גופו לא היה נכון, וכנראה שכבר קיבל רשות מאביו ללכת למקוה.

ובעוד שהוא מהרהר רואה הוא שהצה"ק רבי אהרן יורד המדריגות המקוה נעצר במדריגה אחרונה ואומר הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כיבוד אב לא לטבול במקוה, אז חזר לאחוריו התלבש וחזר הצדיק לביתו.

נדהם ונרעש לראות את גודל דרגת צדקתו של האדמו"ר מהר"א זצוק"ל חזר שאר בשרו הביתה, שאר בשרו זה חיפש הזדמנות לספר עובדא זו לאביו כ"ק האדמו"ר רבי יששכר דב זצוק"ל, כשגמר סיפורו שאל אותו האדמו"ר מהרי"ד: נו מה אמר לך דבר זה? מבלי להמתין לתשובה המשיך הצדיק מהרי"ד ואמר: בני ר' אהרן לא רצה להרוויח מאומה מקיום פקודתי לא רצה להרוויח אף את מחצית השעה של הליכה וחזרה למקוה בקור גשם ורוח, גם לא רצה לחסוך את הטירחה שבהפשטת והלבשת בגדיו, הוא נמנע רק מהטבילה האסורה עליו. זו היא הליכה למקוה אמיתית המטהרת ומקדשת את האיש ומעלהו לדרגת מלאך אלוקים.

